

Det bränsle som användes för uppvärmning av bostaden utgöres oftast av röjningsvirke, toppar och grenar vilka ej är säljbara. Då detta bränsle saknar rotnetto är det för alla som bor i områden med skogstillgångar möjligt att utan eller för mycket ringa kostnad skaffa sig erforderligt bränsle. Det är f. ö. en angelägen men tyvärr ofta eftersatt skogsvårdsåtgärd att få röjningar i ungskog verkställda. Det synes därför vara orimligt att jordbrukarna till skillnad mot alla andra landsortsbor vid sin självdeklaration har att upptaga värdet av röjningsvirket som en naturaförmån. I varje fall bör prissättningen baseras endast på kostnader för huggning och körning då det som tidigare anförts utgör en skogsprodukt utan rotnetto. Vi anser sålunda att värderingen av förmånen av fritt bränsle bör göras enligt självkostnadsprincipen.

Nu gällande lag i fråga om naturaförmåner och framför allt dess tillämpning anser vi vara otidsenlig och därtill orättvis för lantbrukarna i jämförelse med andra yrkesgrupper. Vi föreslår därför att kommunalskattelagen i berörd del blir föremål för modernisering så att de grunder för värdering som vi här föreslagit kan tillämpas.

Med stöd av vad vi här anfört hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag till innevarande års höstriksdag om ändring i kommunalskattelagens bestämmelser rörande naturaförmånernas beskattning vid inkomst av jordbruksfastighet.

Stockholm den 25 januari 1964

Carl Eric Hedin

Per-Eric Ringaby

Nr 447

Av herr Hermansson m. fl., om avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 18, med förslag till lag om ändrad lydelse av 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion nr 369 i Första kammaren)

I proposition nr 18 föreslås att avdrag vid inkomsttaxering icke vidare skall medges för folkpensionsavgift. Avdragsrätten föreslås upphävd fr. o. m. den 1 juli 1964. Såsom motivering för förslaget anföres väsentligen behovet av en förstärkning av statens inkomster.

I propositionen diskuteras vissa andra möjligheter att öka statens inkomster — höjd folkpensionsavgift och skärpt allmän varubeskattning. Det anföres att en höjning av folkpensionsavgiften utan en samtidig justering av skattesystemets utformning innebär en förskjutning i finansieringsbördan från de större till de mindre inkomsttagarna.

Från vår sida har vi starkt kritiserat nu gällande ordning för uttagandet av folkpensionsavgiften, som innebär att denna verkar regressivt, dvs. hårdare drabbar de mindre inkomsttagarna. Folkpensionsavgiften liksom andra sociala avgifter borde uttas på annat sätt.

Men denna kritik innebär inte att man kan godkänna den av regeringen nu föreslagna åtgärden, som innebär en skatthöjning i alla inkomstlägen. Det finns andra möjligheter att skaffa staten ökade intäkter utan att löntagarna med vanliga inkomster ytterligare skall belastas.

Vi vill peka på fyra åtgärder, som kan bidra till en förstärkning av balansen i statens budget utan att avdragsrätten för folkpensionsavgiften behövs slopas:

1. Inställande av de av regeringen bebadade lättnaderna för företagen genom viss omläggning och lättnad av energibeskattningen samt genom särskilda investeringsavdrag.

2. Besparingar på olika poster i budgeten, framför allt i fråga om de militära utgifterna, som starkt ökat under senare år.

3. Ökat skatteuttag på de stora förmögenheterna, vilka i vårt land nu är mycket lågt beskattade.

4. Någon form av skatteuttag på den stora värdeökningen på aktier, varigenom den inflationsbetonade uppgången på fondbörsen också skulle kunna hejdas. Olika former kan tänkas för detta uttag som eventuellt kan ha formen av en engångsbeskattning.

Förslag på dessa punkter har redan ställts eller kommer att ställas i anslutning till avlämnade propositioner. Vad det gäller ökat skatteuttag på de stora förmögenheterna samt skatteuttag på värdeökningen på aktier kan förslagen preciseras, när behovet av förstärkning av statens inkomster närmare kan överblickas, dvs. i anslutning till den sedvanliga propositionen med förslag till komplettering av riksstatsförslaget.

Med hänvisning till det ovan anförda yrkas,

att riksdagen avslår proposition nr 18, samt

att riksdagen i detta sammanhang uttalar sig för att nödvändiga förstärkningar av statens inkomster i första hand sker genom ökad beskattning på de stora förmögenheterna samt genom skatteuttag på värdeökningen på aktier.

Stockholm i januari 1964

C.-H. Hermansson

Hilding Hagberg

Gunvor Ryding